

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1565/2021
12.08.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Чакара Решат, адвокат из ..., против тужене Компаније „Дунав Осигурање“ а.д.о. Београд, Стари Град, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 236/2021 од 05.03.2021. године, у седници одржаној дана 12.08.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 236/2021 од 05.03.2021. године, као неоснована.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П1 52/20 од 18.11.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је као основан тужбени захтев тужиље, па је поништено као незаконито решење тужене број .. од 25.12.2019. године о отказу уговора о раду тужиљи број ../2018 од 18.09.2018. године. Ставом другим изреке, усвојен је као основан тужбени захтев тужиље и обавезана тужена да тужиљу реинтегрише на рад на неодређено време на пословима агента осигурања 3 у Одељењу за интерну продају Главна филијала Нови Пазар, односно на друге послове који одговарају њеној стручној спреми и стеченим знањима. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 25.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 236/2021 од 05.03.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Новом Пазару П1 52/20 од 18.11.2020. године тако што је: 1. одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се поништи као незаконито решење тужене број .. од 25.12.2019. године о отказу уговора о раду тужилји број ../2018 од 18.09.2018. године; 2. одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да је реинтегрише на рад на неодређено време на пословима агента осигурања 3, у Одељењу за интерну продају, Главна филијала ..., односно на другим пословима који одговарају њеној стручној спреми и стеченим знањима; 3. одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилја је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а ни друге повреде поступка због којих се ревизија може изјавити у смислу члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилја је била у радном односу код тужене на неодређено време на радном месту агента осигурања 3. у Одељењу за интерну продају, Главна филијала осигурања ..., почев од 01.03.2013. године, а на основу уговора о раду од 18.09.2018. године. Тачком 1. овог уговора назначено је да је запослена, односно тужилја, у складу са пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 495/18 од 14.08.2018. године засновала радни однос на неодређено време почев од 01.03.2013. године. Решењем тужене од 25.12.2019. године тужилји је престао радни однос и отказан је уговор о раду број ../18 од 18.09.2018. године. Претходно, између парничних странака вођен је поступак пред Основним судом у Новом Пазару за поништај решења о отказу уговора о раду тужиле од стране тужене број .. од 05.03.2013. године и утврђење преображаја радног односа који је окончан пресудом тог суда П1 249/13 од 17.11.2017. године тако што је одбијен тужбени захтев тужиле. Апелациони суд у Крагујевцу по жалби тужиле пресудом Гж1 495/18 од 14.08.2018. године преиначио је пресуду Основног суда у Новом Пазару П1 249/13 од 17.11.2017. године, тако што је усвојио тужбени захтев тужиле и поништио као незаконито решење тужене о престанку радног односа тужиле и утврдио да је тужилја засновала радни однос код тужене на неодређено време. По доношењу ове пресуде тужилја је са туженим закључила уговор о раду број ../18 од 18.09.2018. године. У међувремену по ревизији тужене Врховни касациони суд пресудом Рев2 3115/2018 од 15.05.2019. године, преиначио је пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Гж 495/18 од 14.08.2018. године, тако што је одбио као неосновану жалбу тужиле и потврдио пресуду Основног суда у Новом Пазару П1 249/13 од 17.11.2017. године. Поступајући по наведеној пресуди Врховног касационог суда Рев2 3115/2018 од 15.05.2019. године тужена је донела

решење број .. од 25.12.2019. године којим је тужили отказан уговор о раду број ../18 од 18.09.2018. године и утврђено да јој престаје радни однос даном достављања решења, најкасније у року од 30 дана од дана престанка радног односа уз исплату свих зарада, накнаде зарада и других примања. Ово решење донето је применом одредбе члана 175. став 1. тачка 4. Закона о раду са образложењем да је тужили престао радни однос са даном 28.02.2013. године због истека рока за који је заснован, да је на основу пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 495/18 од 14.08.2018. године којом је било поништено решење о престанку радног односа тужили, тужени са тужиљом закључио уговор о раду број ../18 од 18.09.2018. године, али како је ова пресуда преиначена пресудом Врховног касационог суда Рев2 3115/18 од 15.05.2019. године, то је тужили отказан уговор о раду број ../18 од 18.09.2018. године.

Примењујући одредбу члана 175. став 1. тачка 4. Закона о раду на утврђено чињенично стање, правилно је другостепени суд закључио да је правилна и законита оспорена одлука туженог, па је налазећи да је првостепени суд на правилно утврђено чињенично стање погрешно применио материјално право, преиначио пресуду првостепеног суда и одбио тужбени захтев тужиље за поништај оспореног решења о отказу уговора о раду као неоснован.

Према одредби члана 175. став 1. тачка 4. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05...75/14) радни однос престаје запосленом отказом уговора о раду од стране послодавца или запосленог. У конкретном случају оспорено решење од 25.12.2019. године о отказу уговора о раду тужили од 18.09.2018. године донето је у поступку спровођења пресуде Врховног касационог суда Рев2 3115/18 од 15.05.2019. године, чијим доношењем је отпао правни основ за његово закључење. Ово из разлога што је том пресудом потврђена пресуда нижестепеног суда о одбијању тужбеног захтева тужиље за поништај претходно донетог решења туженог од 05.03.2013. године о отказу уговора о раду тужили код туженог.

Неосновано се наводима ревизије указује да је другостепени суд погрешно применио материјално право, тачније одредбу члана 175. став 1. тачка 4. Закона о раду пропустивши да у овом случају примени одредбе члана 180. и 185. овог Закона. Ово стога што разлог отказа уговора о раду тужиље у овом случају није повреда радне обавезе и повреда радне дисциплине из члана 179. став 2. и 3. Закона о раду, због којих разлога би послодавац био у обавези да претходно тужили достави упозорење, а по доношењу решења о отказу уговора о раду у његовом образложењу обавезно наведе разлоге као и правни основ његовог доношења.

Врховни касациони суд је имао у виду и остале наводе ревизије, али како исти нису од утицаја на оцену правилности примене материјалног права, као и могућност доношења другачије одлуке која би била повољнија за тужилу, то је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

Правилна је и одлука у делу о трошковима, и у том делу донета је правилном применом одредбе члана 151. ЗПП.

Како је ревизија тужиље одбијена, то тужиљи не припадају ни трошкови ревизијског поступка са позивом на одредбу члана 165. став 1. ЗПП у вези члана 150. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**